

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 53ο - ΤΕΥΧΟΣ 513 ●
● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ

Ποιόν διαλέγεις;

Η Εκκλησία είναι καρπός τής αγάπης του Θεού. Αυτή τήν αγάπη, στίς καινούργιες διαστάσεις καί στη μεγάλη προσφορά της, φανερώνει ό Κύριός μας στην παραβολή του Καλού Σαμαρείτου. Στο τέλος τής παραβολής υπέβαλε τόν «νομικό» εκείνο, δηλαδή τό νομοδιδάσκαλο, πού τόν ρωτούσε για τήν αιώνια ζωή καί για τόν πλησίον, σέ πνευματικό «τέστ». Του έδειξε τούς τρεις ύποψηφίους για τόν έπαινο τής αγάπης. Σάν νά τόν καλούσε νά ψηφίση έναν άπ' τούς τρεις.

—Ποιόν διαλέγεις;

Ποιός σου φαίνεται, όπι πραγμάτωσε τήν αγάπη; Ποιός άπ' τούς τρεις άποδείχτηκε «πλησίον γεγονέναι του έμπεσόντος εις τούς ληστές» (Λουκ. ι' 36);

Ποιός; Ό ιερέας; Ό λευίτης; Ό άλλοδαπός;

Έμείς, άν είχαμε νά διαλέξουμε καί νά θαυμάσουμε έναν άπ' τούς τρεις, τόν ιερέα του Θεού, τό διάκονο τής λατρείας καί τόν ξένο καί άλλοδαπό, τόν μόνο πού δέν θά έπιλέγαμε, είναι ό άλλοδαπός. Κι όμως εκείνος ψηφίστηκε στο τέλος τής παραβολής σάν τό πρόσωπο τής αγάπης:

Ποιός; ρωτάει ό Χριστός. Κι ό «νομικός» αναγκάζεται νά δώσει τήν ψηφο του στον τρίτο, στον άλλοδαπό, στο Σαμαρείτη. «Ό ποιήσας τό έλεος μετ' αυτού» (Λουκ. ι' 37).

Έμείς, άν ήμασταν, θά λέγαμε:

—Τόν Έλληνα! Έλληνας νάναι, κι ό,τι νάναι!

—Τόν ιερέα! Παπās νάναι, κι ό,τι νάναι!

Μόνο πού δέν είναι σύμφηφος ό Χριστός. Έκείνος σφράγισε μέ τό θεϊκό Του κύρος τήν έπιλογή του «νομοδιδασκάλου». «Όρθως -του λεί- άπεκρίθης» (Λουκ. ι' 38). Βέβαια ό Χριστός δέν σταμάτησε μόνο στην έπικύρωσι τής έκλογής, αλλά τόν κάλεσε καί σέ συμπόρευσι στον άνηφορικό δρόμο τής αγάπης. Δέν έμεινε στο «όρθως» του λόγου («όρθοδοξία»). Προχώρησε καί στο «όρθως» τής πράξεως. «Πο-

ρεύου και σύ, ποίει ὁμοίως» («ὀρθοπραξία»).

• Οἱ δύο θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ τῆς παραβολῆς ὄλα τὰ ἤξεραν. Ἐνα δὲν ἤξεραν: Τὴν ἀγάπη, πού μεταφράζεται σέ προσφορά, σέ φιλανθρωπία, σέ ἐλεημοσύνη, σέ θυσία τοῦ ἐγώ.

• Λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ ἦσαν. Λειτουργοὶ τῆς ἀγάπης δὲν ἦσαν.

• Ἰερωσύνη εἶχαν. Καλωσύνη καὶ ἐλεημοσύνη δὲν εἶχαν.

Διδασκαλεῖο ἀγάπης

Ἐπειδὴ ἡ καινούργια ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ ἐκφράζεται μὲ τὴ λέξι ἐλεημοσύνη, γι' αὐτὸ ὁ Χρυσόστομικὸς λόγος στό παρὸν ἄρθρο εἶναι περὶ ἐλεημοσύνης.

• Τὴν ἀγάπη, ὅπως φαίνεται «ἐν τῷ προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. δ' 6), δὲν μᾶς τὴν χρωστοῦσε ὁ Θεός. Γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζεται ἔλεος. Ἡ ἔκφανσις τῆς ἀγάπης τοῦ ἐλέους λέγεται ἐλεημοσύνη. Ἡ πρώτη παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ λάμψις τῆς ἐλεημοσύνης.

• Ἡ δευτέρα παρουσία Του θάνατος ἡ λάμψις τῆς δικαιοσύνης.

«Ὁ Θεός δέει ὁ Παῦλος- πλούσιος ὦν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ» (Ἐφεσ. β' 4-5).

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι διδασκαλεῖο τῆς ἐλεημοσύνης. Γεννήθηκε ἀπ' τὴν ἐλεημοσύνη. Καὶ γεννᾷ τὰ παιδιά της μὲ σκοπὸ τὴν ἐλεημοσύνη. Λεῖπει σήμερα ἡ ἀγωγή τῆς ἐλεημοσύνης. Δὲν μαθαίνει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ κακομαθαίνει. Κακομαθαίνει στή φιλαυτία, πῶναι ὁ στραγγαλισμὸς τῆς ἐλεημοσύνης.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι σχολὴ ἐλεημοσύνης. Ἐμεῖς τὴν θέλουμε νᾶχη σχολές βυζαντινῆς μουσικῆς, βυζαντινῆς ἀγιογραφίας, οἰκοκυρικές σχολές, καὶ σχολές ἑλληρικῶν χορῶν ἀκόμα! Δὲν ἀνησυχούμε ὁμως, πού καταργήθηκε οὐσιαστικά στοὺς κόλπους τῆς ἡ σχολῆ τῆς ἐλεημοσύνης. Κι ἀπὸ μικρὰ τὰ παιδιά διδάσκονται τὸν ἀτομισμό, τὸ «δικό μου» καὶ τὸ «δικό

σου». Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ παιδιά καὶ τοὺς προσήκοντας εἰς τὴν ἐλεημοσύνης ἀναγαγόμεν διδασκαλεῖον, καὶ τοῦτο πρό πάντων ἄνθρωπος μανθανέτω, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο ἄνθρωπος. “Μέγα γὰρ ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων” (Παροιμ. κ' 6). Ὡς ἂν μὴ τοῦτο ἔχη, καὶ τοῦ εἶναι ἄνθρωπος ἐξέπεσε» (Ε.Π.Ε. 11,132-134). Μετὰ φρασις: Ἄς ὀδηγήσουμε καὶ τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὰ παιδιά μας καὶ τοὺς γνωστοὺς μας στό διδασκαλεῖο τῆς ἐλεημοσύνης. Τὸ μάθημά της πάνω ἀπὸ ὄλα ἄς μαθαίνει ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ αὐτὸ σημαίνει ἄνθρωπος. «Σπουδαῖος καὶ τίμιος ὁ ἄνθρωπος, πού ἐλεεῖ». Ἄν δὲν ἔχη τὸ γνῶρισμα τῆς ἐλεημοσύνης, δὲν εἶναι ἄνθρωπος.

Βασίλισσα τῶν ἀρετῶν

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν.

• Βασίλισσα, ἀφοῦ αὐτὴν νυμφεύτηκε ὁ Βασιλιάς τοῦ κόσμου, ὁ «Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων» (Α' Τιμ. στ' 15), ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, γιὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος. «Διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ» (Ἐφεσ. β' 4-5).

Ἡ ἀγάπη «ἄδειασε» τὸ Θεό. Ὁ Θεός Λόγος «ἐκένωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος» (Φιλιπ. β' 7).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἡ σύναξις ὄλων τῶν ἀρετῶν σέ τέλειο βαθμό. Ἡ ἀρετὴ Του καλύπτει τοὺς οὐρανοὺς. Ἄλλ' ἡ ἀρετὴ ἐκείνη, πού Τὸν κατέβασε ἀπ' τὸν οὐρανὸ, εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἀνεκδιήγητη (Β' Κορ. θ' 15) ἀγάπη Του στόν ἄνθρωπο.

• Εἶναι βασίλισσα ἡ ἐλεημοσύνη, διότι εἶναι πάνω ἀπὸ ὄλες τίς ἀρετές.

• Εἶναι καὶ ἡ δική μας βασίλισσα.

Αὐτὴ μᾶς παίρνει, κι ἀπὸ δούλους μᾶς κάνει παιδιά τοῦ Θεοῦ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς ἀγάπης (Β' Κορ. α' 3. ἰδέ καὶ Λουκ. στ' 36). Ἀπὸ σκλάβους τῆς γῆς μᾶς μετα-

μορφώνει σέ κύρια πρόσωπα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀπό ξένους τοῦ Θεοῦ, μᾶς κάνη νά συμβασιλεύουμε μέ τόν Υἱό Του (Α' Κορ. δ' 8), νά γινώμαστε συγκληρονόμοι Του (Ρωμ. η' 17).

Ἡ ἐλεημοσύνη παίρνει τόν ἄνθρωπο στά φτερά της κι ἀπ' τή γῆ τόν ἀνεβάζει στόν οὐρανό. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Λέγω τήν ἐλεημοσύνην, τήν βασιλίδα τῶν ἀρετῶν, τήν ταχέως ἀνάγουσαν εἰς τάς ἀψίδας τῶν οὐρανῶν τοὺς ἀνθρώπους, τήν συνήγορον τήν ἀρίστην*» (Ε.Π.Ε. 30, 138). Μετάφρασις: Μιλῶ γιά τήν ἐλεημοσύνη, πούνηι ἡ βασιλίσσα τῶν ἀρετῶν καί αὐτή ἀνεβάζει τοὺς ἀνθρώπους στίς ἀψίδες τῶν οὐρανῶν. Εἶναι ἡ ἀρίστη συνήγορός μας (τήν ὥρα τῆς κρίσεως).

Ἐπένδυσις γιά τό μέλλον

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ καλύτερη ἐπένδυσις. Ἡ πιό κερδοφόρα. Ἐπενδύει γιά τό μέλλον. Καί γιά τό μέλλον τῆς προσωπικῆς καί οικογενειακῆς ζωῆς ἐδῶ, ἀλλά καί γιά τό αἰώνιο μέλλον.

Ἄν ἀγοράσουμε μετοχές τῆς ἐλεημοσύνης, θά εἰσπράξουμε τό θαῦμα τῆς οικογενειακῆς σωτηρίας. Ὅσοι γονεῖς πάνω ἀπ' τά παιδιά τους ἔχουν τήν ἐλεημοσύνη, αὐτοί βλέπουν νά ἐλεοῦνται τά παιδιά τους.

- Στρώνουν γιά τό μέλλον τῶν παιδιῶν τό δρόμο τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας.

- Δέν κερδίζει τά παιδιά τους τό κακό καί ἡ ἐξάρτησις, ὁ κόσμος καί ὁ διάβολος. Τά κερδίζει ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία Του.

- Ὅσοι ἔχουν κάνει τό πείραμα τῆς ἐλεημοσύνης, ἔχουν πειστή.

Ἐπενδύστε χάρι τοῦ Θεοῦ γιά τό μέλλον. Καί κυρίως γιά τό αἰώνιο μέλλον. Ἄφοῦ ἡ *αἰωνιότητα* καί στίς δύο περιπτώσεις, πού ζητήθηκε ἀπ' τό Χριστό, μέ τήν ἐλεημοσύνη ἀποκτᾶται.

- Ὅταν ὁ πλούσιος ζήτησε ἀπ' τό Χριστό τρόπο ν' ἀποκτήσῃ τήν αἰώνια ζωή, τήν ἐλεημοσύνη τοῦ ὑπέδειξε ὡς τό μονόδρομο γιά τόν οὐρανό (Λουκ. ιη' 18-30).

- Ὅταν ὁ νομοδιδάσκαλος θέλησε νά

πειράξῃ τό Χριστό προβάλλοντας τό αἴτημα γιά τήν αἰώνια ζωή, τό πρότυπο τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ ἔδειξε νά μιμηθῆ. Τόν κάλεσε ν' ἀκολουθήσῃ τά ἴχνη τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη, τήν πορεία τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐλέους.

Ἡ εὐκαιρία γιά ν' ἀποκτήσουμε μετοχές στήν τράπεζα τῆς ἐλεημοσύνης εἶναι τώρα, ὅσο ζοῦμε, ὅσο ἡ καρδιά μας χτυπᾶ. Ἄν κλείσουμε τά μάτια, ὅσα κι ἂν οἱ ἄλλοι μᾶς κάνουν, δέν σωζόμαστε. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐν ὧν πρόκειται ἡ πανήγυρις, ἀγοράσωμεν ἐλεημοσύνας, μᾶλλον δέ διά τῆς ἐλεημοσύνης ἀγοράσωμεν τήν σωτηρίαν. Χριστόν ἐνδύει, πτωχόν ἐνδύων*» (Ε.Π.Ε. 30,272). Μετάφρασις: Ὅσο ὑπάρχει ἀκόμα ἡ παρούσα ζωή, ἄς ἀγοράσουμε ἐλεημοσύνες. Ἡ, καλύτερα, μέ τήν ἐλεημοσύνη, ἄς ἐξασφαλίσουμε τή σωτηρία. Ντύνοντας τό φτωχό, τόν ἴδιο τό Χριστό ντύνεις.

- Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι τό πιό ἀποδοτικό ἐμπόριο. Ὅλοι οἱ ἄγιοι ἔδωσαν τά χρήματά τους στοὺς φτωχοὺς καί κέρδισαν τόν οὐρανό. Ἐδωσαν φθαρτά: πήραν ἄφθαρτα. Ἐδωσαν γῆ: κέρδισαν οὐρανό. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Μετά τῆς ὀρθῆς πίστεως καί πολιτείας συμβαίνουσαν τοῖς δόγμασιν ἐπιδειξώμεθα, πολλήν ὑπέρ τῶν δεομένων ποιούμενοι πρόνοιαν ἐμπορίαν πνευματικὴν ἐμπορευώμεθα, μηδέν πλέον τῆς χρείας ἐπιζητῶμεν. Τοῦτο πλοῦτος, τοῦτο ἐμπορία, τοῦτο θησαυρός ἀνελλιπής*» (Ε.Π.Ε. 27, 276-278). Μετάφρασις: Μαζί μέ τήν ὀρθή πίστι, ἄς ἐπιδείξουμε καί βίο σύμφωνο μέ τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Κι αὐτό γίνεται μέ τήν γενναία στοὺς φτωχοὺς ἀγάπη. Ἄς ἐλεοῦμε πολὺ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Ἄς κάνουμε πνευματικό ἐμπόριο. Ἄς κρατᾶμε γιά τόν ἑαυτό μας τά ἀναγκαῖα μόνο. Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι πλοῦτος. Εἶναι τό καλὸ ἐμπόριο. Εἶναι διαρκῆς θησαυρός.

Φτωχό τόν ἔκανε ἡ Ἀγάπη!

Μήνυμα ἐλεημοσύνης θά σημάνουν

οί Χριστουγεννιάτικες καμπάνες καί φέτος.

Γλυκειά ή παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Πῶς ἐμφανίστηκε;

• Ἐμφανίστηκε μέ τό γλυκύτερο ἀνθρώπινο πρόσωπο, ὡς *παιδί*. Δέν ἐμφανίστηκε ὡς ἄνδρας μέ γιγαντιαῖες διαστάσεις καί δυνάμεις, φοβερός καί τρομερός. Ἐμφανίστηκε ὡς *παιδί*. Μέ τρυφερότητα. Μέ πρόσωπο ἀγάπης. Τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός, πού γιά μᾶς ἔστειλε τό μονακριβο παιδί Του (Ἰωάν. γ' 16).

Τά παιδιά εἶναι ἡ γλύκα τῆς ζωῆς. Τά παιδιά στή γιορτή τῶν Χριστουγέννων χτυπᾶνε τίς πόρτες καί ρωτᾶνε:

—*Νά τά ποῦμε;*

• Ὅποιος ἀνοίγει, ἀκούει τά κάλαντα:

—*Καλήν ἡμέραν, ἄρχοντες...*

Τό μικρό παιδί, ὁ Ἰησοῦς, χτυπᾶ τήν πόρτα τῆς καρδιάς μας.

—*Νά τά ποῦμε;*

• Ἄν τοῦ ἀνοίξης, θά πῆ καί σέ σένα:

—*Καλημέρα, ζωή! Ἐξαφανίσου, θάνατε!*

—*Καλημέρα, χαρά! Φύγε, πόνε, ἀπ' τή ζωή!*

—*Καλημέρα, ἀγάπη! Φύγε, μῖσος, ἀπ' τίς καρδιές!*

—*Καλημέρα, λύτρωση! Φύγε, ἄμαρτία, ἀπ' τόν κόσμο!*

—*Καλημέρα, ἀδελφοί! Φύγε, σκληρότητα ἀπάνθρωπη!*

—*Καλημέρα, ἐλπίδα! Φύγε, ἀπελπισία, ἀπ' τίς ψυχές!*

—*Καλημέρα, ἐλεημοσύνη! Φύγε, φιλαντία καί σατανᾶ τοῦ μαμωνᾶ!*

Εἶναι τά κάλαντα τοῦ μικροῦ Χριστοῦ. Ἄς τά ἀκούσουμε προσεκτικά ὅπως ὁ Ἡσαΐας τά τραγουδάει καί τά ἐπαναλαμβάνει ὁ ἴδιος ὁ Μεσσίας:

«Εὐαγγελισασθαι πτωχοῖς
ἀπέσταλκέ με·
ιάσασθαι τοὺς συντετριμμένους
τῆ καρδία,
κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἀφесιν
καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
ἀποστελεῖται τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,
κηρῦξαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτόν».

(Ἦσ. ξα' 1. Λουκ. δ' 18)

Ὁ φτωχούλης τοῦ Θεοῦ

Γλυκειά ή παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Πῶς ἐμφανίστηκε;

• Παρουσιάστηκε *φτωχός*. Θά μποροῦσε νά ἐμφανιστῆ πλούσιος καί ἐντυπωσιακός, ὅπως δυστυχῶς ἐπιθυμοῦν πολλοί λεγόμενοι χριστιανοί νά ἐμφανίζονται. Τά Χριστούγεννα βλέπουμε τή *μεγαλειότητα* τοῦ οὐρανοῦ, ντυμένη τήν *ἀπλότητα* τῆς φάτνης.

□ *Φτωχός* γεννήθηκε ὁ Χριστός, γιά νά ζεστάνη τοὺς φτωχοῦς.

□ *Ἄστεγος*, γιά νά συντροφεύη τοὺς ἀστεγούς καί νά βρῆται μαζί τους στίς σκηνές.

□ *Ἐξόριστος*, γιά ν' ἀνήκη πιό πολύ στοὺς διωκομένους.

□ *Μόνος*, γιά νά συντροφεύη τά μοναχικά ἄτομα, ἀλλά καί γιά νά μᾶς ἀπαλλάσῃ ἀπ' τό αἶσθημα τῆς μοναξιάς.

Στῆς φτώχειας τοῦ Χριστοῦ τό μεγαλεῖο, βρῆται τό πλούτη ή ψυχῆ.

Στῆς ἐλεημοσύνης τῆ θερμῆ ἀγκαλιά, βρῆται χαρά κι ή δική μας ή καρδιά.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2008

Κυκλοφορεῖ τό Ἡμερολόγιο τσέπης
τοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
τοῦ ἔτους 2008.

Ἀφιερωμένο:

στόν ἅγιο λειτουργό
τόν Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο,

μέ ἀφορμή τά 1600 ἔτη

ἀπ' τή μαρτυρική του κοίμησι.

Τιμᾶται 0.80 € (ὀγδόντα λεπτά).

Γιά ποσότητα, ἔκπτωσης 30%.

Τηλ.: 2103212713 καί 2109765440.

Χριστούγεννα! Γεννήθηκε μέσα μας;

Ο Υίός γεννητός

Ο άγγελος είπε στους βοσκούς της Βηθλεέμ: «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. β' 11). Λόγια, πού κρύβουν τό μυστήριο τοῦ Θεοῦ Λόγου. Τέσσερις λέξεις, πού ὅμως ἡ κάθε μιά ἐκφράζει καί κάποια βασική ἀλήθεια γύρω ἀπ' τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ.

- «Ἐτέχθη». Φανερώνει τό τί ἔκανε ὁ Θεός Λόγος. Γεννήθηκε.

- «Υμῖν». Φανερώνει τό γιά ποιόν γεννήθηκε. Γιά μᾶς τούς ἀνθρώπους, γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους.

- «Σήμερον». Φανερώνει τό πότε γεννήθηκε. Ὁ Χριστός δέν γεννήθηκε ἀπλῶς στό παρελθόν. Γεννιέται πάντοτε. Ἐξακολουθεῖ νά γεννιέται. «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου» (δοξαστικό θ' ὠρας Χριστουγέννων).

- «Σωτήρ». Φανερώνει τό γιατί γεννήθηκε, τό λόγο πού γεννήθηκε ὁ Λόγος. Γεννήθηκε νά σώσῃ τόν κόσμο (Ἰωάν. ιβ' 47). Δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ σαρκωμένος Θεός. Εἶναι ὁ σαρκωμένος Θεός Σωτήρας.

Ἄς μείνουμε στίς δυό ἀπ' τίς τέσσερις λέξεις:

«Ἐτέχθη ἡμῖν».

Γιατί «ἐννηθρώπησεν» ὁ Υἱός; Ὁ Θεός εἶναι τρία Πρόσωπα: Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιον Πνεῦμα. Γιατί ἔγινε ἀνθρωπος τό δεύτερο Πρόσωπο, καί δέν ἔγινε τό πρῶτο ἢ τό τρίτο Πρόσωπο;

Τήν ἀπάντησι δίνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Ἔγινε ἀνθρωπος τό δεύτερο Πρόσωπο, διότι ἔχει τήν υἱική ιδιότητα. Ἦταν Υἱός. Ἦταν γεννητός. Εἶχε γεννηθῆ μιά φορά, ἀπ' τό Θεό Πατέρα. Σ' Αὐτόν, λοιπόν, πού ἦταν φύσει Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἄρμοζε περισσότερο νά

γίνη καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Σ' Αὐτόν, πού εἶχε μιά φορά γεννηθῆ, ταίριαζε νά γεννηθῆ καί δεύτερη φορά.

Οἱ δύο γεννήσεις

Οἱ πολλοί γνωρίζουν τή μιά γέννησι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μιλᾶνε γιά τήν ἐκ Παρθένου γέννησί Του στή φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Καί αὐτήν ὅμως τή γέννησι δέν τήν γνωρίζουν σωστά καί δέν τήν τιμοῦν ἐπάξια.

Ὁ λόγος, πού δέν συγκινοῦνται, δέν συγκλονίζονται καί δέν ὠφελοῦνται ἀπ' τά Χριστούγεννα, εἶναι ὅτι ἀγνοοῦν τήν

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

«ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ»

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (πρ. Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440

Βιβλία:

- Η ΑΓ. ΓΡΑΦΗ (κείμενο καί μετάφρασις)
- Λειτουργικά καί Ἑρμηνευτικά
- Θεολογικά καί Πνευματικά
- Ἀπολογητικά καί Ἀντιαιρετικά
- Διηγήματα καί Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί Λογοτεχνικῆς
- Κηρυκτικά καί Κατηχητικά Βοηθήματα
- Πρακτόρευσις ὄλων τῶν βιβλίων τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἐκκλησιαστικά εἶδη:

- Εἰκόνες ξύλινες καί σέ χαρτί
- Καυδήλια
- Λιβανιστήρια καί κομποσκοίνια
- Θυμίαμα καί καρβουνάκια

Κασέτες, CD καί DVD μέ mp3:

- Εὐαγγελίων καί Βυζαντινῆς μουσικῆς
- Ὄμιλων καί Πατριωτικῶν ἀσμάτων
- Νεανικῶν καί κατασκηνοτικῶν τραγουδιῶν
- Ὄμιλων π. Δανιὴλ Ἀεράκη.

πρώτη γέννησι τοῦ Χριστοῦ καί δέν ζοῦν τήν τρίτη γέννησί Του.

Τρεῖς, λοιπόν, οἱ γεννήσεις τοῦ Χριστοῦ.

- Ἡ πρώτη εἶναι ἡ προαιώνιος, ἡ ἄχρονος· ἔγινε προτοῦ νά υπάρξῃ χρόνος.

- Ἡ δεύτερη ἔγινε πρὶν ἀπό εἴκοσι αἰῶνες, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4)

- Ἡ τρίτη γίνεται σήμερα. Ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε, «πάλιν καί πολλάκις».

- Ἡ πρώτη εἶναι ἡ θεολογική. Ὡς Θεός γεννήθηκε ἀπ' τόν Θεόν Πατέρα «πρό πάντων τῶν αἰώνων».

Στό Σύμβολο τῆς Πίστεως Τόν ὁμολογοῦμε «Φῶς ἐκ Φωτός, Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ».

Ἐπάρχει ἥλιος χωρὶς φῶς; Τό φῶς εἶναι γέννημα τοῦ ἡλίου, ἀλλά γέννημα, πού δέν διαφέρει χρονικά ἀπ' τόν ἥλιο. Ὅσο ὑπάρχει ἥλιος, ὑπάρχει καί φῶς.

Ὁ Υἱός εἶναι γέννημα τοῦ Πατρός, ἀλλά γέννημα πού ὑπάρχει πάντοτε. Ὅσο ὑπάρχει Θεός Πατέρας, ὑπάρχει καί Θεός Υἱός. Πάντοτε ὑπῆρχε ὁ Θεός Πατέρας, πάντοτε ὑπῆρχε καί ὑπάρχει ὁ Θεός Υἱός.

- Ἡ δεύτερη γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ χριστολογική. Ὡς ἄνθρωπος γεννήθηκε ἀπ' τήν Παρθένο Θεοτόκο. Πρόκειται γιά τήν ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ Λόγου, γιά τή σάρκωσι τοῦ Υἱοῦ, γιά τή κένωσι τοῦ Χριστοῦ, γιά τή συγκατάβασι τοῦ Οὐρανοῦ. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 14).

Ἡ τρίτη γέννησις

- Εἶναι ἡ ἀνθρωπολογική. Ἐχει σχέσι μέ τόν ἄνθρωπο. Πολύς λόγος στίς μέρες μας γιά τόν ἄνθρωπο καί γιά τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τότε ἀληθινά λέγεται ἄνθρωπος, ὅταν μέσα του γεννηθῇ ὁ Θεός ἄνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ

τρίτη γέννησις, ὡς πρός τή σωτηρία μας, εἶναι ἡ σπουδαιότερη. Εἶναι ἡ γέννησις τοῦ Θεοανθρώπου Ἰησοῦ μέσα μας.

- Τό νά ἔχη γεννηθῇ ὁ Χριστός ἀπό Πατέρα ὡς Θεός καί ἀπό Μητέρα ὡς ἄνθρωπος καί νά μήν ἔχη γεννηθῇ μέσα μας, μοιάζει μέ τό νά ὑπάρχῃ ἥλιος κι ἐμεῖς νά θέλουμε νά ζοῦμε σέ σκοτεινό ὑπόγειο καί νά μήν ἀπολαμβάνουμε τίς ἀκτίνες του.

- Μοιάζει μέ τό νά ὑπάρχῃ τό φάρμακο καί ὁ ἄρρωστος ν' ἀδικοπεθαίνη, γιατί ἀρνεῖται νά λάβῃ τό φάρμακο.

- Μοιάζει μέ τό νά ὑπάρχῃ ἄφθονο αἷμα καί ὁ ἄρρωστος ν' ἀργοπεθαίνη ἀπό αἱμορραγία, γιατί δέν θέλει νά τοῦ γίνη μετάγγις.

- Μοιάζει μέ τό νά ὑπάρχῃ ἄφθονο ψωμί κι ὁ πεινασμένος νά πεθαίνη, γιατί δέν θέλῃ νά τ' ἀγγίξῃ.

- Μοιάζει μέ τό νά τρέχῃ γάργαρο νερό κι ὁ διψασμένος νά πεθαίνη, γιατί δέν θέλει νά σκύψῃ καί νά δροσιστῇ.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἥλιος τῆς ζωῆς, τό μοναδικό φάρμακο, ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, τό «ὔδωρ τῶ ζῶν» (Ἰωάν. δ' 10).

Ὅλα αὐτά ὅμως μόνο γιά τόν ἄνθρωπο, πού ἐπιτρέπει στό Χριστό νά γεννηθῇ μέσα του.

Ὁ ἄγγελος εἶπε στούς βοσκούς: «Ἐτέχθη ὑμῖν». Ἡ δοτική εἶναι χαριστική. Γεννήθηκε γιά σᾶς. Γεννήθηκε γιά μᾶς. Εἶναι ὅμως καί δοτική τοπική. Γεννήθηκε σέ μᾶς. Τότε γεννιέται γιά μᾶς, ὅταν γεννιέται σέ μᾶς.

Καί πότε γεννιέται ὁ Χριστός σέ μᾶς;

- Ὅταν ἡ πίστις μας εἶναι ἀγνή καί παρθένος. Ὁ Χριστός σαρκώθηκε καί μορφοποιήθηκε (Φιλιπ. β' 7) σάν ἄνθρωπος μέσα στήν Παρθένο. Ἦταν ἀδύνατον ὁ Καθαρός Θεός νά σαρκωθῇ σέ ἄλλη ὑπαρξί. Μόνο στήν Παρθένο σαρκώνεται, μόνο ἀπ' τήν Παρθένο γεννιέται.

Τό ἴδιο καί στήν πνευματική γέννησι

Του. Μόνο σέ ψυχές, πού ἔχουν ἀγνή καί παρθενική πίστι, παιδική ἀθωότητα, ἄδολη καρδιά, μόνο σέ τέτοιες ψυχές γεννιέται ὁ Χριστός.

• Ὁ τρόπος, πού σαρκώθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέσα στήν Παρθένο, εἶναι μοναδικός. «Τό ἐν αὐτῇ γεννηθέν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου» (Ματθ. α' 20).

Συνέβαλε ὁμως καί ἡ Παρθένος στή σάρκωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Πῶς;

Μέ τήν ταπεινώσί της.

Μέ τήν ὑπακοή καί ὑποταγή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά σου» (Λουκ. α' 38).

Γιά νά γεννηθῆ μέσα μας ὁ Χριστός ἀπαιτεῖται ταπεινώσις καί ὑπακοή.

• Ὁ Χριστός εἶναι καί ὀνομάζεται «πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Κολοσ. α' 15). Ἄν κι ἐμεῖς εἴμαστε κτίσις τοῦ Θεοῦ, τότε ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὄχι ἀπλῶς πρῶτος ἀπό ὄλους μας, ἀλλά καί «πρωτότοκος» μέσα μας. Εἶναι τό πρῶτο γέννημα τῆς καρδιάς μας, τό πρῶτο μας σκίρτημα, ἡ πρώτη μας ἀγάπη, ὁ πρῶτος ἔρωτάς μας.

Ἄστεγος ὁ Χριστός

Ὅταν διαβάζουμε γιά τό ἀφιλόξενο τῶν κατοίκων τῆς Βηθλεέμ, ἀγανακτοῦμε. «Καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7).

Ἰπῆρχε γιά ὄλους κατάλυμα τήν παγερή ἐκείνη νύχτα τοῦ χειμῶνα. Μόνο γιά ἕναν δέν ὑπῆρχε: γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ὅλοι ἦσαν στεγασμένοι σέ κάποιο σπίτι. Ἐνας μόνο παρέμενε ἄστεγος: Ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

• Ὁ Θεάνθρωπος γεννιέται μέσα σ' ἕνα σταῦλο. Αὐτό ἀπό πλευρᾶς Θεοῦ φανερώνει τήν ἄκρα ταπεινώσί Του, τήν ἄκρα συγκατάβασί Του, τήν ἐκούσια πτωχεία Του (Β' Κορ. η' 9).

• Ἀπό πλευρᾶς ὁμως ἀνθρώπου φανερώνει ἀχαριστία καί σκληρότητα.

Συνεχίζεται αὐτή ἡ ἀχαριστία καί ἡ

σκληρότητα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἄστεγος. Ὁ κόσμος εἶναι ἀφιλόξενος.

• Χάρτινες φάτνες φτιάχνουν οἱ ἄνθρωποι. Σάρκινες φάτνες δέν Τοῦ προσφέρουν.

• Λόγια γιά τό Χριστό λέμε. Τήν καρδιά μας δέν Τοῦ τήν προσφέρουμε.

• Χτυπᾶ τήν πόρτα τῆς καρδιάς μας ὁ Χριστός, κι ἐμεῖς κάνουμε πῶς δέν ἀκοῦμε.

Ὁ Χριστός ἤρθε γιά τόν κόσμο.

Γιά μᾶς ἔχει ἔρθει; Περιμένοντας τή λύσι τῶν προβλημάτων μας ἀπό ψευτομεσσίες, σημαίνει ὅτι ὁ Μεσσίας ἢ μᾶς εἶναι ἀνεπιθύμητος ἢ μᾶς εἶναι ἀγνωστος.

Ὁ Χριστός γεννήθηκε μέσα μας;

• Ἄν εἶχε γεννηθῆ, τότε ὁ νοῦς μας θά ἦταν λίκνο τοῦ δικοῦ Του λόγου, καί ὄχι ἀποθήκη βρώμικων λογισμῶν.

• Ἄν εἶχε γεννηθῆ, τότε ἡ καρδιά μας θά ἦταν σαλόνι τῆς δικῆς Του ἀγάπης, καί ὄχι σταῦλος ἀκαθάρτων παθῶν.

• Ἄν εἶχε γεννηθῆ, τότε ὁ κόσμος δέν θά ἔψαχνε νά βρῆ τή χαρά. Θά τήν ἔβλεπε ζωντανή στό πρόσωπό μας.

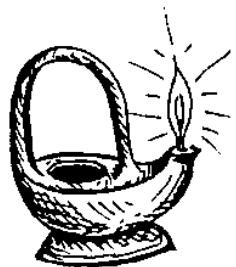
• Ἄν εἶχε γεννηθῆ μέσα μας ὁ Χριστός, θά εἶχε ἀλλάξει ἡ ζωή μας.

Ὁ Χριστός ἤρθε γιά νά κάνῃ τή μεγάλη ἀλλαγῆ. Ἐνα κόσμο παραμορφωμένο ἀπ' τήν ἀμαρτία, νά τόν μεταμορφώσῃ μέ τή χάρι Του.

Κι ἀπό σταῦλος νά γίνῃ περιλάμπρος νᾶος.

Ἀπό κοινωνία ἀγρίων νά γίνῃ κοινωνία ἀγίων.

π. Δ. Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Χερουβικές εικόνες

Παρακολουθούμε τη Λειτουργία. Βασική προϋπόθεσις είναι η πίστις. Μετά το πρώτο μέρος, πού ονομάζεται και «*λειτουργία τῶν κατηχομένων*», προσκαλούνται σέ ἐκτενέστερη δέησι μόνο οἱ «*πιστοί*», δηλαδή, οἱ βαπτισμένοι, πού ἐνσυνείδητα ἔχουν δεχτῆ νά γίνουν μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. ε' 30).

Ὁ λειτουργός προτρέπει: «*Ὅσοι πιστοί, ἔτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Καί συμπροσεύχεται μέ ὄσους ἕμειναν στή σύναξι: «*Χάρισαι ὁ Θεός καί τοῖς συνειχομένοις ἡμῖν προκοπήν βίου καί πίστεως καί συνέσεως πνευματικῆς. Δός αὐτοῖς πάντοτε, μετά φόβου καί ἀγάπης λατρεύειν Σοι, ἀνενόχως καί ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων καί τῆς ἐπουρανίου Σου βασιλείας ἀξιωθῆναι*».

Ἦδη στήν ἀρχαία Ἐκκλησία οἱ **κατηχούμενοι** εἶχαν ἀποχωρήσει. Δέν μποροῦσαν νά παρακολουθήσουν τό μυστήριο, καίτοι εἶχαν κατηχηθῆ καί εἶχαν σφοδρή τήν ἐπιθυμία.

● Σήμερα δυστυχῶς μποροῦν νά βρίσκονται στό Ναό ἀκόμα καί **ἀσεβεῖς** καί **ἄπιστοι**. Δέν μιλάμε γιά κατηχομένους, ἀφοῦ οἱ πλεῖστοι καί τῶν θεωρουμένων εὐλαβῶν εἶναι **ἀκατήχητοι**.

Ἐκεῖνοι (οἱ κατηχούμενοι) μέ βαθεῖα συστολή καί σιωπή ἀπήρχοντο τοῦ Ναοῦ. Καί ἔξω ἀπ' τό Ναό κοντοστέκονταν καί παρακαλοῦσαν:

—*Κύριε, ἀξιώσέ μας, στόν κατάλληλο καιρό, «τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας», νά βαφτιστοῦμε. Ἀξιώσέ μας νά ἐνωθοῦμε κι ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι μέ τήν ἁγία Σου καθολική καί ἀποστολική Ἐκκλησία. Κατάταξε κι ἐμᾶς μέ τά πρόβατα «τῆς ἐκλεκτῆς Σου ποιμένης».*

● Τό πρόβλημα σήμερα δέν εἶναι μόνο ἡ **ἀνεξέλεγκτη** παρουσία τοῦ ὁποιοδήποτε, ἀκόμα καί κατά τή λειτουργία τῶν πιστῶν, ἀλλά κάτι χειρότερο: Ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ ἐπίσκοπος δέν τολμᾷ νά ἐξετάσῃ τό «*πιστεύω*» τῶν προσερχομένων καί νά προβῆ σέ συστάσεις ἀδελφικές καί ποιμαντικές. Ὁ ὁποιοσδήποτε παρίσταται μέσα στό Ναό, ἀκόμα καί στίς ἱερώτερες στιγμές. Ἐνοχλεῖ. Θορυβεῖ. Ἀσχολεῖται μέ ἀλλότρια. Πηγαينوέρχεται. Μπαινοβγαίνει. Ἀναζητεῖ γνωστούς γιά συζήτησι...

Κι ὅλα αὐτά διότι οὐσιαστικά δέν εἶναι «*πιστός*».

● Ὅσοι πιστοί! Ἡ προσωνυμία «**πιστός**» ἰσοδυναμεῖ μέ αὐτό πού ονομάζουμε σήμερα «*εὐσεβής καί ὀρθόδοξος χριστιανός*», ἢ μέ τίς ὀνομασίες «*ἄγιος*», «*ἡγιασμένος*», «*ἐκλεκτός*» (Ἐφεσ. α' 4), «*ἀδελφός*», «*μαθητής*» (Πράξ. ζ' 1-2), «*φωτιζόμενος*».

Πιστός! Ἦταν τίτλος ὑψιστος. «*Πιστός ἐκ πιστῶν*».

Πιστός! Ἡ προσωνυμία αὕτη ἐγγίζει τά ὅρια τῆς **εἰδικῆς ἱερωσύνης**. Οἱ λαϊκοί δέν ἀποτελοῦν διακοσμητικό μέρος τῆς Ἐκκλησίας. Ἔχουν δικαίωμα **συμμετοχῆς** στά τελούμενα.

● Οἱ πιστοί καλοῦνται ὡς Χερουβικά πνεύματα νά παρακολουθήσουν τή θεία λειτουργία. Αὐτό φαίνεται κι ἀπ' τόν **Χερουβικό ὕμνο**. Ἦν ἡ εὐχή, πού

ἀναπέμπει ὁ λειτουργὸς τὴν ὥρα ἐκείνη, εἶναι προσωπική (δική του), γι' αὐτὸ καὶ μόνον αὐτὴ διαβάζεται μυστικά, ὁ Χερουβικός ὕμνος εἶναι κοινός.

Οἱ πιστοὶ ὀφείλουν νὰ στέκουν μὲ φόβο καὶ δέος ὄχι ἀπλῶς ὡς ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, ἀλλὰ ν' ἀνέρχονται σὲ **ὑψη Χερουβικά**, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ὑποδέχονται τὸ Βασιλιά τῶν ὄλων.

● Μετὰ τὴν πίστι, λοιπόν, δεύτερη βασικὴ προϋπόθεσις γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὴν εὐχαριστιακὴ σὺναξι, εἶναι ὁ **ἀγγελικός βίος**. Ἐκείνη τὴν ὥρα δὲν εἴμαστε οἱ χωματένιοι ἄνθρωποι, πού πατᾶμε καὶ περπατᾶμε στὰ γῆινα, καὶ πολλές φορές σερνόμαστε καὶ παρασερνόμαστε στὴ λάσπη τῶν παθῶν. Ἐκείνη τὴν ὥρα καλούμαστε νὰ ὑψωθοῦμε ὑπεράνω τῶν γηίνων. Καθένας μας εἰκονίζει τὰ Χερουβίμ:

*«Οἱ τὰ Χερουβίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες
καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι
τόν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες,
πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,
ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι,
ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν.
Ἄλληλοῦϊα. Ἄλληλοῦϊα. Ἄλληλοῦϊα».*

● Μετὰ τὴν πίστι καὶ τὴν προσεκτικὴν ζωὴ, τρίτη προϋπόθεσις εἶναι ἡ ἀποκόλλησις μας ἀπ' τὰ **βιοτικά**. «Πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν». Τουλάχιστον ἐκείνη τὴν ὥρα ἄς ξεχάσουμε τίς μέριμνες τοῦ βίου, πού μᾶς συμπνίγουν. Τίποτε τὸ γῆινο νὰ μὴ σκεπτώμαστε, γύρω ἀπ' τὸ ἐπάγγελμα, ἀπ' τὸ σπίτι, ἀπ' τίς ἀνθρώπινες φιλίες καὶ σχέσεις· τίποτε τὸ αἰσχρὸ καὶ ἀνήθικο.

● Ὁση ὥρα ὁ ὕμνος μᾶς θυμίζει τὴ Χερουβική μας ἀποστολὴ καὶ ἀγωνιζόμαστε νὰ κρατήσουμε τὴ διάνοια καὶ τὴν καρδιά σὲ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα, εἶναι ἀναμενόμενο νὰ μᾶς πολεμάη ὁ Διάβολος. Τὰ πλέον ἀπίθανα φέρνει στό μυαλό μας. Κι ἂν δὲν πετυχαίη νὰ μᾶς **ἀποπροσανατολίξη** μὲ πονηροὺς λογισμοὺς καὶ ὑλιστικὲς σκέψεις, μᾶς ἀποσπᾶ μὲ **δευτερεύοντα** θρησκευτικὰ πράγματα.

● Απαιτεῖται ἀγώνας γιὰ τὸ **φτεροῦγισμα** τῆς ψυχῆς σὲ Χερουβικά ὑψη. Ἔνας πρακτικὸς τρόπος εἶναι, νὰ λέμε καὶ ἐμεῖς ἐσωτερικὰ τὴν ὥρα ἐκείνη τὸν ψαλμὸ, πού λέει ὁ λειτουργὸς θυμιάζοντας, τὸ «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου».

Ἡ σεβάσιμος λειτουργιολόγος μακαριστὸς ἀρχιμανδριτὴς Γερβάσιος Παρρασκευόπουλος συνοψίζει ὡς ἑξῆς τὴ Χερουβική μας παράστασι: «*Επιβάλλεται νὰ ἐξομωθῶμεν πρὸς τὰ Χερουβίμ, τὰ ὅποια καὶ εἰκονίζομεν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, ἀνάγκη ν' ἀποθέσομεν καὶ ἀπορρίψωμεν πᾶσαν βιοτικὴν μέριμναν καὶ φροντίδα. Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ φιλοτιμηθῶμεν νὰ ἐξομωθῶμεν πρὸς τὰ Χερουβίμ, ἀφοῦ ἡμεῖς ἀξιούμεθα ἀνωτέρας αὐτῶν τιμῆς. Ἐκεῖνοι χρησιμεύουν ὡς θρόνοι. Ἡμεῖς ἐνθρονίζομεν τὸν Χριστὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐκεῖνοι ὑποβαστάζουν Αὐτόν. Ἡμεῖς ἐντός ἡμῶν φέρομεν Αὐτόν.*

Ὡ θείας συγκαταβάσεως!

Ὑψωθῶμεν, ἀδελφοί, ὑψωθῶμεν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην...».

(«Ἐρημηευτικὴ ἐπιστάσις ἐπὶ τῆς θείας Λειτουργίας». Πάτραι 1958, σελ. 164).

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Παράδοσις καὶ Ἀνάστασις

Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11

Εὐαγγέλιο τῆς Ἀναστάσεως (στ. 1)

Ἡ ἀνάστασις τῆς πίστεως εἶναι ἡ Ἀνάστασις. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ πρῶτα, καὶ ὡς συνέπεια αὐτῆς ἡ ἀνάστασις ὄλων τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Τὸ εὐαγγέλιο ταυτίζεται μετὰ τὴν Ἀνάστασι. Καὶ διότι χωρὶς τὴν Ἀνάστασι εἶναι οὐτοπία, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Ἀνάστασις εἶναι τὸ πλέον εὐχάριστο γεγονός, πού καθιστᾷ τὴν ἀγγελία τοῦ λόγου εἰδησι καρμόσυνη, δηλαδὴ «εὐ-αγγέλιο».

• Τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων εἶχε τὸ στίγμα τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτὴ ἀλλωστε ἦταν καὶ ἡ δύναμις, πού τοὺς κατέστησε κήρυκες. Καὶ τελικὰ μετὰ τὸ κήρυγμά τους χάριζαν τὴν ἐλπίδα τῆς καινούργιας ζωῆς, πού εἶναι ἡ ἀνάστασις.

• Προτοῦ ἐμφανιστῆ ὁ Παῦλος στὸν Ἄρειο Πάγο, ἤδη τὸν εἶχαν στιγματίσει ὡς «καταγγελέα ξένων δαιμονίων». Καὶ οἱ «ξένες» θεότητες, πού κήρυττε κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, ἦταν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Ἀνάστασις (τὴν ἐκλάμβαναν ὡς... θεότητα!). «Ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ εὐηγγελίζετο αὐτοῖς» (Πράξ. 12΄ 18).

• Καὶ ὅταν ἔδωσε τὴν ἐπίσημη παρουσία του στὸν Ἄρειο Πάγο, δὲν αἰσχύνθηκε ὁ ἀπόστολος Παῦλος νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν Ἀνάστασι. Μὲ αὐτὴν σφράγισε τὸ λόγο του (Πράξ. 12΄ 31).

• Φαίνεται δέ, πὼς δὲν ἦσαν μόνο οἱ Ἀθηναῖοι, πού χλεύαζαν, «ἀκούσαντες ἀνάστασιν νεκρῶν» (Πράξ. 12΄ 32). Καὶ οἱ Κορίνθιοι εἶχαν τοὺς προβληματισμούς τους.

Ἄφησε, λοιπόν, ὁ Παῦλος γιὰ τὸ τέλος τῆς Ἐπιστολῆς (Α΄ πρὸς Κορινθίους) τὸ ζήτημα τῆς Ἀναστάσεως, ὡς τὸ σπουδαιότερο, τὸ κεφαλαίωδέστερο. Εἶναι τόσα τὰ ἐπιχειρήματά του γιὰ τὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν στὸ 15ο κεφάλαιο, ἀλλὰ καὶ τόσο τὸ πάθος του νὰ μεταλαμπαδεύσῃ τὸ δικό του ἀναστάσιμο φῶς, πού ἔκαιγε ἄσβεστο

στὴν ψυχὴ του, ὥστε σωστὰ ὠνομάστηκε τὸ κεφάλαιο αὐτὸ «Ὑμνος τῆς Ἀναστάσεως».

Ἀρχίζει γιὰ τὴν Ἀνάστασι, μιλώντας γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀφοῦ Ἀνάστασις καὶ Εὐαγγέλιο ταυτίζονται. *«Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς»* (στ. 1-3). Στὴν ἀπλοελληνικὴ: *«Ὑπενθυμίζω δὲ σὲ σᾶς, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο καὶ παρέλαβα, στὸ ὁποῖο καὶ στέκεστε, μετὰ τὸ ὁποῖο καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατᾶτε, ἐκτὸς ἂν πιστεύσατε μάταια. Ὑπενθυμίζω μετὰ ποιὸ τρόπο καὶ μετὰ ποιὸ περιεχόμενο σᾶς κήρυξα τὸ εὐαγγέλιο. Λοιπόν, σᾶς παρέδωσα προπάντων ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο καὶ παρέλαβα, ὅτι ὁ Χριστὸς πέθανε γιὰ τὴν ἁμαρτίαν κατὰ τὰς Γραφάς».*

• Πολλές φορές εἶχαν ἀκούσει ἀπ' τὸ διδασκαλο τοῦ Εὐαγγελίου, τὸν Παῦλο, τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ ἀπόστολοι ἦσαν οἱ δυναμικοὶ κήρυκες τῆς Ἀναστάσεως (Πράξ. 8΄ 33).

• Ὅταν ὁ Παῦλος μιλήσῃ γιὰ Ἀνάστασι, δὲν ἀναφέρεται στὴν πνευματικὴ ἀλλαγὴ. Εἶναι καὶ αὐτὴ ἀνάστασις. Καὶ μάλιστα ἔχει ἄμεση σχέση μετὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ σώματος:

Πρῶτον, διότι καρπὸς τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ καινούργια ζωὴ. *«Ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν»* (Ρωμ. στ΄ 4). Ἄν μετὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ ἔχουμε τὴν ὑπέρβασιν τοῦ θανάτου, μετὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάστασιν ἀπ' τὸν τάφο τῆς ἁμαρτίας, ἔχουμε τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.

Δεύτερον, διότι ἡ πνευματικὴ ἀνάστασις, ὡς γεγονός, εἶναι δυσκολώτερον ἀπ' τὴν σωματι-

κή ανάστασι. Τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀνασταίνεται εὐκόλα. Ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἀνασταίνεται δύσκολα, ἀφοῦ ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως ἀντιστέκεται στό θάψμα τοῦ Θεοῦ. Γιά νά ἐνεργήσῃ ὁ Θεός τήν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν, δέν παίρνει τήν ἄδεια κανενός. Γιά νά ἐνεργήσῃ τήν πνευματική ἀνάστασι τῶν ἀνθρώπων, ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια ἐνός ἐκάστου, ἡ συγκατάθεσις τῆς βουλήσεώς του.

Γιά τήν ἀνάστασι τοῦ σώματός μου ἀρκεῖ τό δικό Σου «θέλω», Κύριε, καί θά γίνῃ! Γιά τήν ἀνάστασι τῆς ψυχῆς μου, ζητᾶς καί τό δικό μου «θέλω», καί τότε ἐνεργεῖς!

Τό θεμέλιο τῆς πίστεως (στ. 2)

Γιατί ὁ Παῦλος ἀναγκάζεται νά ἐπανευαγγελιστῇ τήν ἀνάστασι;

Διότι εἶχε ἐμφανιστῇ ἀπό δυο πλευρές ἡ πολεμική κατά τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

□ Ἡ μία ἦσαν οἱ ὑλιστές, σάν τούς Σαδδουκαίους (Μαθ. κβ΄ 23).

□ Ἡ ἄλλη ἦσαν οἱ «πνευματιστές», σάν τούς Μανικαίους, πού ὑποστήριζαν, ὅτι ἀνάστασις εἶναι ὁ καθαρμός τῆς ψυχῆς.

Ἄλλ' ἄν ἦταν ἔτσι, πῶς νοεῖται ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ; Ὡς κάθαρσις ἀπό τίς ἁμαρτίες; Ἄλλ' ὁ Χριστός δέν εἶναι ἀναμάρτητος. Καί ἄν δέν εἶναι ἀναμάρτητος, δέν εἶναι σωτήρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἄν δέν εἶναι ἀναμάρτητος, δέν εἶναι ὁ Θεός, πού ἐγίνε ἀνθρώπος!

● Μπροστά στόν κίνδυνο τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς σωματικῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί ὄλων τῶν νεκρῶν, ὁ Παῦλος ἐπαναπροσδιορίζει τόν ἀναστάσιμο χαρακτήρα τοῦ Εὐαγγελίου.

● Ἡ ἀνάστασις εἶναι τό θεμέλιο τῆς πίστεως. «Ὁ καί παρέλαβετε, ἐν ᾧ καί ἐστήκατε» (στ. 1). Ἄν δέν ὑπάρχη Ἄνάστασις, δέν ὑπάρχει σταύρωσις, δέν ὑπάρχει Χριστός!

Παραλαβή καί παράδοσις (στ. 3)

Ἡ ἀγῶνας τοῦ Παύλου ἦταν ὑπέρ ὅλης τῆς πίστεως, ὑπέρ τῆς παραδόσεως, μέ τή θεόπνευστη σημασία. «Παρέδωκα ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καί παρέλαβον, ὅτι Χριστός ἀπέθανεν ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς» (στ. 3).

□ Ἡ Ἐκκλησία εἶναι παραλαβή καί παράδοσις. Παραλαμβάνει ἀπ' τό Χριστό, παραδίνει στους ἀποστόλους. Ἄπ' τούς ἀποστόλους, στους ἀποστολικούς πατέρες. Ἄπ' τούς ἀποστο-

λικούς πατέρες στή μαρτυρική στρατιά τῶν ἀγίων. Ἄπ' τούς μάρτυρες, στους κατοπινούς χρόνους. Παραλαμβάνει ἀπ' τό χτές, παραδίνει στό σήμερα καί συνεχίζει στό αὔριο, τήν ἴδια, τήν ἀναλλοίωτη, τή σώζουσα πίστι. Τήν Ἄνάστασι.

□ Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἀλήθεια καί τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού πέθανε ἀληθινά γιά τίς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἄναμάρτητος Κύριος. Πάνω στό Σταυρό θυσίασε τό δικαίωμα, πού μόνος αὐτός μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία εἶχε τό δικαίωμα νά μή πεθάνῃ, ἀφοῦ ὁ θάνατος εἶναι καρπός τῆς ἁμαρτίας, ὁ δέ Χριστός «ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχει».

● Τήν ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεως δέν τήν ἀνακάλυψε ὁ Παῦλος. Τήν παρέλαβε, κατά τήν ἄμεση ἀποκάλυψι τοῦ οὐρανοῦ, πού δέχτηκε στή Δαμασκό (Γαλ. α΄ 12). Τήν παρέλαβε ἀπ' τόν οὐρανό. Δέν εἶναι θεωρία ἡ Ἄνάστασις. Δέν εἶναι «σεσοφισμένα» λόγια (Β΄ Πέτρ. α΄ 16). Εἶναι πραγματικότητα, πού γι' αὐτήν ἔχει πειστήρια καί ἀπ' τόν οὐρανό καί ἀπ' τή γῆ.

Ἔχει πειστήρια καί ἀπό τή Γραφή. Καί ἡ Γραφή, ἰδίως ὁ προφητευόμενος Χριστός τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶναι ἀπ' τά πλέον ἀδιαμφισβήτητα θαύματα. Τονίζει πολύ ὁ Παῦλος τό «κατὰ τὰς Γραφάς» (στ. 3 καί 4).

Ἡ Ἄγία Γραφή ζωγραφίζει τό πρόσωπο τοῦ Μεσσία. Εἰδικότερα περιγράφει τό Πάθος καί τήν Ἄνάστασι. Καί μέ λόγια καί μέ προτυπώσεις.

● Ἡ σάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποβλέπει στό Σταυρικό θάνατο, στήν Ταφή καί στή ζωφόρο Ἄνάστασι. Καί ὅλα αὐτά γιά μᾶς. Ὅχι ἀπλῶς γιά μᾶς, ἀλλά γιά τίς ἁμαρτίες μας. «Χριστός ἀπέθανεν ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς» (στ. 3).

Τό σπουδαιότερο, πού θά μπορούσε κανεῖς νά φανταστῇ γιά τήν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ θυσία ὑπέρ ἐνός δικοῦ του, ἢ ἔστω ὑπέρ ἐνός ἀθώου. «Μόλις γάρ ὑπέρ δικαίου τις ἀποθάνει» (Ρωμ. ε΄ 7). Τό σπουδαιότερο, πού βεβαιώνει τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ θυσία Του ὄχι ὑπέρ ἀθώου, ἀλλ' ὑπέρ ἁμαρτωλοῦ.

Ὅχι ἀπλῶς ὑπέρ ἐνός, ἀλλ' ὑπέρ πολλῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅχι ἀπλῶς ὑπέρ πολλῶν, ἀλλ' ὑπέρ ὅλων τῶν ἁμαρτωλῶν! «Συνίστησι δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. ε΄ 9).

Δ. Γ. Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Παγκόσμια Ἀγάπη

Οἱ πάγοι δέν συντρίβονται μέ σφυριά. Μέ τοῦ ἡλίου τήν πολλή τή θερμή λιώνουν. Ἦρθαν τά Χριστούγεννα. Ἀνέτειλε ὁ Ἥλιος. Φανερώθηκε ὁ Θεός. Μιά καινούργια ζωὴ τροchioδρομεῖται. Λουσμένοι στό Φῶς Του προχωροῦν οἱ χριστιανοί.

- Ἀπ' ἄλλο δρόμο ἦρθαμε, σ' ἄλλον νά πάμε. Ὅλα τ' ἀλλάζει ὁ Χριστός.

- Τόν κόσμο τῆς τρομοκρατίας ὁ Ἰησοῦς τόν μεταμορφώνει σέ κοινωνία ἀγάπης.

- Τήν ἀπελπισία τήν μεταβάλλει σέ βεβαιότητα ἐλπίδας.

- Ἡ ζωὴ μας ἄλλαξε. Ἄς μή σερνώμαστε στό χῶμα. Ψηλά στά οὐράνια ἄς ἔχουμε πάντοτε τό βλέμμα.

Παγκόσμια ἢ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ «ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Μιλᾶνε πολλοί γιά *παγκοσμιοποίηση*. Χωρίς ὅμως τό Χριστό, ποῦγινε ἄνθρωπος, γιά νά γκρεμισθῆ κάθε «μεσότοιχον ἔχθρας» (Ἐφεσ. β' 14), εἶναι δυνατή κάποια ἔνωση καί συνένωση λαῶν καί προσώπων;

Θέλουν συνύπαρξι λαῶν χωρίς τό Χριστό, ποῦναι ἡ *παγκόσμια Ἀγάπη*, ὁ Ἥλιος χωρίς σύνορα, ἡ συνύπαρξις ὄλων τῶν προσώπων σ' ἓνα Πρόσωπο, ἡ συγκατοίκησης ὄλων τῶν λαῶν σέ μιά Κοινωνία.

Ἡ παγκοσμιοποίησις τῶν ἀνθρώπων ἔχει σάν βάσι τό εὐρώ καί τό δολλάριο. Μοιάζει μέ *μαζοποίησι*. Οὔτε ἡ εἰρήνη, οὔτε ἡ ἀγάπη ἀγοράζονται μέ νομίσματα. Μέ τοῦ Χριστοῦ τήν παρουσία κατακτῶνται.

Ἦρθε ὁ Ἐμμανουήλ. Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας. Ὅλοι ἀδελφία τοῦ ἴδιου Πατέρα. Ὅλοι μέλη τοῦ ἴδιου σώματος.

«Ἐπί γῆς εἰρήνη»!

Ὅλοι φίλοι του!

Τί τοὺς θέλει τοὺς «φίλους»;

Ἡ κόπωση εἶναι ζωγραφισμένη στό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου. Ὁ ὀργανισμός του ὅλο καί ἐξαντλεῖται ἀπ' τήν ἐπίθεσι πού ὑπέστη. Ὁ καρκίνος ἔχει προσβάλει ζωτικά ὄργανα τοῦ σώματός του. Ὁντως διέρχεται δύσκολες ὥρες ὁ ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

- Ἐχει ἀνάγκη τῶν **προσευχῶν** μας. Ἡ περιπέτεια ἔχει συσπειρώσει ὄλους, συμφωνοῦντες καί διαφωνοῦντες. Γιά κάθε ἄνθρωπο ἰσχύει ὁ συμπαθητικός κανόνας: «Τίς ἀσθενεῖ καί οὐκ ἀσθενῶ;» (Β' Κορ. ιβ' 10). Πολύ περισσότερο γιά τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Προσεύχονται οἱ πιστοί νά τοῦ δίνη ὁ Θεός ὑπομονή.

- Ἐχει ἀνάγκη **θείας ἐνδυναμώσεως**. Ἐπιτρέπει ὁ Κύριος τόν πειρασμό τῆς ἀσθενείας, ἀλλά στοὺς πιστοὺς Του δούλους συντρέχει «εἰς τό δύνασθαι αὐτόν ὑπενεγκεῖν» (Α' Κορ. ι' 39).

Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ θά κάνη τόν Ἀρχιεπίσκοπο δυνατό, ὄχι τόσο γιά νά κρατήσῃ τή διοίκησι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τῆς Συνόδου τῶν ἐπισκόπων. Ὁ λαός δέν παραμένει «ἀδέσποτος». Ὁ

ἀντί εὐχῶν

Χριστούγεννα!

- Προσφέρει ὁ Θεός Πατέρας τό μονογενῆ Υἱό Του.
- Προσφέρεται ὁ Υἱός γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.
- Προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στό σαρκωμένο Λόγο τή θεολογία μέσα ἀπ' τήν ὑμνογραφία τῆς.
- Προσφέρει ὁ χριστιανός τή φιλοanthropία του στοὺς φτωχοὺς τῆς γῆς.

Χριστός θά καταστήση τόν σεβάσμιον ἀσθενῆ δυνατό στήν «ἀποκαταδοκίαν» τῆς μεγάλης ἡμέρας (Φιλιπ. α' 20).

• Ἐχει ἀνάγκη ὁ ἀσθενῶν τῆς «σπουδῆς». Ὅλη ἡ ζωὴ καί τό κήρυγμα κάθε κληρικοῦ εἶναι ἐτοιμασία γιά τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπαγγελίας τῆς αἰώνιας ζωῆς. Γι' αὐτήν ἐτοιμάζεται, διά μετανοίας καί ἀγαθοεργίας.

Ὅποιαδήποτε ἄλλη σπουδὴ ὑποχωρεῖ μπροστά στή σπουδαία «σπουδὴ», νά τύχουμε τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ.

• Δέν ἔχει ἀνάγκη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοὺς λίγους, ὅταν ἔχη τοὺς πολλούς (ἢ μᾶλλον ὄλους). Καλό θά εἶναι, μερικοὶ ν' ἀποσυρθοῦν διακριτικά. Ἐνας ἀπ' αὐτούς σέ τηλεοπτικὴ ἐκπομπή τῆς 27ης Ὀκτωβρ. 2007 εἶπε τὴν ἀμίμητη φράσι: «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι ὀγκόλιθος. Ὅλοι οἱ ἄλλοι (ἐπίσκοποι) εἶναι σπιθαμιαῖοι μπροστά του»!

Ἐς προσπάθειαν ὁ πρωτοσύγκελλός του νά κρατήσῃ τόν Ἀρχιεπίσκοπο μακριὰ ἀπὸ «φίλους», πού τόν ἐκθέτουν.

• Ἐχει ἀνάγκη ὁ βαρέως ἀσθενῶν Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ ἀληθινὸ ἐνδιαφέρον, ἀνυπόκριτη ἀγάπη καί θερμὴ προσευχή. Τά ἔχει καί τά τρία ἀπὸ ὄλο τόν εὐσεβῆ κληῖρο καί τό λαό.

Εὐγνωμοσύνη στή «Ζωή»

Ὑμνηρώθηκαν ἑκατὸ χρόνια (1907-2007) ἀπ' τὴν ἰδρυσι τῆς Ὁρθόδοξου Ἀδελφότητος «Ζωή». Ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ὄλοι οἱ ὀρθόδοξοι, ὅπου γῆς, ἔχουν ὠφελῆθῃ ἀπ' τό ἐκκλησιαστικὸ τῆς ἔργο.

• Γεννήθηκε ἀπ' τόν πόθο πνευματικῆς καλλιέργειας στὸν τόπο μας.

• Γεννήθηκε ἀπ' τόν ἱεραποστολικὸ ζῆλο κληρικῶν καί λαϊκῶν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ μακαριστοῦ π. **Εὐσεβίου Ματθοπούλου**. Πνευματικὸς πρόγονος τοῦ ὠραίου κινήματός του ὁ θερμουργὸς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου Ἀπόστολος **Μακράκης**.

• Γέννησε (ἢ «Ζωή») πολλὰ πνευματικὰ παιδιὰ, ὅπως εἶναι τὰ περιοδικὰ «Ζωή», «Ἀκτῖνες», «Ἑλληνοχριστιανικὴ Ἀγωγὴ», «Ὁ κόσμος τῆς Ἑλληνίδος», τὰ ἑκατοντάδες θεολογικὰ καί ἐποικοδομητικὰ βιβλία, οἱ δεκάδες ἱεραποστολικοὶ σύλλογοι, τὰ ἀναρίθμητα κατηχητικὰ σχολεῖα.

• Ἀναγέννησε χιλιάδες ψυχές.

• Δημιούργησε φυτώρια πνευματικὰ μέ πλούσια ἐκκλησιαστικὴ καρποφορία.

• Στήριξε τό λαό. Ἀγκάλιασε τὰ παιδιὰ καί τοὺς νέους. Χειραγώγησε τὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

• Ὡδήγησε μυριάδες ψυχές στὸν οὐρανό.

Μερικοὶ λένε, ὅτι σβήνει ἡ Ἀδελφότης «Ζωή». Μπορεῖ νά εἶναι σήμερα λίγα τὰ μέλη τῆς. Εἶναι ὅμως πολλοὶ ἐκεῖνοι πού ἐπηρεάστηκαν ἀπ' τό ἀγιοπνευματικὸ ἔργο. Ἐπίσκοποι σεμνοί, πρεσβύτεροι εὐσεβεῖς, θεολόγοι ζωντανοὶ εἶναι πνευματικοὶ ἀπόγονοι τῶν ἀδελφοτήτων, καί μάλιστα τῆς «Ζωῆς».

Γνώρισε μεγάλη ἀνθισι στὸν κῆπο τῆς Ἐκκλησίας.

Συνεχίζεται ἡ ἀνθισις τῆς, μέ τὰ τόσα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ τόσα πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐλκύστηκαν ἀπ' τό ἔργο τῆς «Ζωῆς» στό Χριστό καί πορεύτηκαν στὸν οὐρανό.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησίαν συνδρομὴ:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ζώστηκαν τὰ Ζωνιανά!

Ή εκτημένο δικαίωμα θεωρούν πολλοί **Κρητικοί** τήν **όπλοφορία**. Όταν χρειάστηκε ἡ επέμβασις τοῦ κράτους, ὁ ἀφοπλισμός κακοποιῶν στοιχείων φάνηκε δύσκολος. Καί βέβαια στὰ **Ζωνιανά** τοῦ Ψηλορείτη ὄπλα δέν εἶναι μόνο τὰ μαχαίρια καί τὰ «καλάσνικοφ». Γιά τό εὔκολο κέρδος καί τή διαφθορά, ὡς ὄπλα χρησιμοποιοῦνται ἡ καλλιέργεια «χασίς», ἡ διακίνησης καί τό ἐμπόριο ναρκωτικῶν, τό μαῦρο χρῆμα καί τό κρητικό «νταϊλίκι», πού δέν ἔχει σχέσι μέ τήν κρητική λεβεντιά.

● Μέ τὰ Ζωνιανά καί τὰ γύρω χωριά τοῦ ὄρεινου Μυλοποτάμου ἀσχολοῦνται ἐδῶ καί δυό μῆνες οἱ δυνάμεις τοῦ Κράτους. Τώρα συνειδητοποίησαν, ὅτι ὑπάρχει στόν **Ψηλορείτη** «κράτος ἐν κράτει». Κι ὄχι μόνο στόν Ψηλορείτη.

● Φταῖνε οἱ κάτοικοι τῶν Ζωνιανῶν; Πολλοί ἀπ' αὐτούς εἶναι ἄσχετοι μέ τή βρωμιά. Ἡ εὐθύνη τους ἴσως ἔγκειται στό ὅτι κρατοῦν τό στόμα κλειστό. Φοβοῦνται φονική ἐπίθεση, πού ὅπωςδῆποτε θά ὑποστοῦν, ἄν ὀνοματίσουν πασίγνωστους στήν περιοχή κακοποιούς.

● Φταῖνε οἱ κάτοικοι τῶν Ζωνιανῶν; Μερικοί, ἴσως οἱ λιγώτεροι, εἶναι **ἔνοχοι** σωρείας ἐγκληματικῶν πράξεων. Πῶς, δηλαδή, κτηνοτρόφος δηλώνει στήν ἐφορία ἐτήσιο εἰσόδημα 4.000 €, κι ὁ τραπεζικός του λογαριασμός δείχνει εἰσόδημα σ' ἓνα χρόνο 6.000.000 €;

Πῶς νεαρός 19 ἐτῶν ἔχει καταθέσεις 4.000.000 €; Πῶς τὰ ἀπέκτησε;

● Φταῖνε μόνο ὠρισμένοι κάτοικοι τῶν Ζωνιανῶν; Περισσότερο φταῖνε τὰ «**βαποράκια**» τους, πού ἐν προκειμένῳ εἶναι «**βαπόρια**» μεγάλα. Ἀνακατεμένοι στό «κοκτέιλ» τῆς διαφθορᾶς φέρονται πολιτικοί, δικαστικοί, τραπεζικοί, ἀστυνομικοί, πολεοδομικοί καί ἄλλοι.

● Φταῖνε μόνο τὰ Ζωνιανά καί οἱ κάτοικοί τους; Περίζωσαν ὅλοι τήν περιοχή τους, διότι ἴσως δέν τοὺς πλησίασε καί δέν τοὺς περίζωσε μέ τό μεταμορφωτικό της λόγο ἡ **Ἐκκλησία**.

Τό κράτος τοῦ νόμου, μέ ἰσχυρές ἀστυνομικές καί ἄλλες δυνάμεις πιθανόν νά ἐπιβληθοῦν στόν Ψηλορείτη. **Τό κράτος τοῦ Θεοῦ** πότε θά ἐπεκταθῆ στόν Ἑλλαδικό χῶρο; Πότε θά ἐπικρατήσῃ καί στόν Ψηλορείτη;

● Μόνο ὁ Χριστός **ἀφοπλίζει** ἀνθρώπους ἀπ' τὰ φονικά ὄπλα κι ἀπ' τὰ ὄπλα τοῦ μίσους, τῆς φιλαργυρίας, τῆς ἀνηθικότητος, τῆς ποικίλης διαφθορᾶς.

● Μόνο ὁ Ἰησοῦς Χριστός κάθε χώρα Γαδαρηνῶν τήν μεταβάλλει σέ κοινωμία **ἀδελφῶν** καί φίλων.

Τὰ Ζωνιανά μποροῦν κι αὐτά νά γίνουν **Ζωνιανά** κύτταρα τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρκει κάποιος νά δείξῃ τόν ἀληθινό Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Χριστός καί τό φοβερότερο **ἄγριο** τόν μεταμορφώνει σέ **ἄγιο**.

Χάρις σέ μιά γαλοπούλα!

Ήν κοίταξε στά μάτια καί εἶπε: «**Δέν θά σφαγιαστῆς. Σοῦ ἀπονέμω χάρι**». Ποιός; Σέ ποιά; Ὁ Τζόρτζ Μπούς σέ μιά... γαλοπούλα! Στίς 22 Νοεμβρίου γιορτάζεται στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ἡ «**Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν**». Κι ὁ πρόεδρος ἀπονέμει χάρι σέ μιά ἀπ' τίς γαλοπούλες τοῦ Κήπου τῶν Ρόδων στό Λευκό Οἶκο. Ἔτσι φέτος ἡ Μεί, ὅπως εἶναι τό ὄνομα τοῦ πουλερικοῦ, πού ἡ φωτογραφία του δημοσιεύθηκε σ' ὅλα τα ἔντυπα τοῦ κόσμου, γλύτωσε τή... σφαγή!

Δέν θά γλυτώσουν τή σφαγή οἱ περισσότερες **γαλοπούλες**. Τά γοῦστα τῶν γιορτῶν ἀπαιτοῦν τό σφαγιασμό τους.

● Μικρό τό κακό. Σέ σύγκρισι μέ τό **σφαγιασμό** ἀνθρωπίνων πλασμάτων.

● Γεννήθηκε ὁ Χριστός, γιά νά δώσῃ ζωή αἰώνια στοὺς ἀνθρώπους. Κι ὑπάρχουν ὑπάνθρωποι, πού ἀκονίζουν τὰ μαχαίρια, σάν τόν **Ἡρώδη**, σφαγιάζοντας τὰ ἀθώτερα πλάσματα.

Σφαγιασμός παιδιῶν κατά συρροήν! Παιδοκτονίες κατά χιλιάδες! **Βρεφοκτονίες** καί τίς μέρες τῶν Χριστουγέννων!

—Χριστέ! Μικρέ Χριστέ, πού βρισκῆσαι **κυφορούμενος** στή **μητρική φάτνη**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ «ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ» 2007

Κύρια άρθρα

Σύναξις, σελ. 1. Τά βιωτικά, σελ. 17. Τά ἴχνη Του, σελ. 33. Χελιδόνια Ἀναστάσεως, σελ. 49. Ἀνάληψις- Κατάθεσις, σελ. 65. Παῦλος καί οἰκολογία, σελ. 81. Χρυσόστομος πρὸς Ὀλυμπιάδα, σελ. 97, 113. Ὁ Χρυσόστομος γιὰ τὸν ἄνθρωπο, σελ. 129, 144. Ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς περὶ θανάτου, σελ. 161. Ἡ βασιλισσα τῶν ἀρετῶν, σελ. 177.

Ἑορτολογικά-Λειτουργικά

Πολυδιάστατη ἡ ἐλευθερία (Ἀκάθιστος Ὑμνος), σελ. 37. Ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ Πάσχα, σελ. 53. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γιὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, σελ. 86. Γιὰ μιὰ ζωντανή λατρεία, σελ. 134. Γεννήθηκε γιὰ μᾶς; σελ. 181.

Γνωριμία μέ τόν Παῦλο

Α' Κορ. ιβ' 17-31: Ποικιλία διακονημάτων, σελ. 10. Α' Κορ. ιγ' 1-3: Ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης, σελ. 25. Α' Κορ. ιγ' 3-5: Πάνω ἀπό ὅλα ἡ ἀγάπη, σελ. 42. Α' Κορ. ιγ' 5-13: Ἡ ἀγάπη αἰώνια, σελ. 58. Α' Κορ. ιδ' 1-6: Σύναξις ἀγάπης, σελ. 74. Α' Κορ. ιδ' 7-12: Σημαντικά τά λεγόμενα, σελ. 90. Α' Κορ. δ' 13-25: Νοητά καί κατανοητά, σελ. 106. Α' Κορ. ιδ' 8-21: Πνευματικὸς νηπιασμός, σελ. 122. Α' Κορ. ιδ' 22-25: Ὅχι μανία, ἀλλὰ ἀγάπη, σελ. 138. Α' Κορ. ιδ' 26-31: Ὅχι ἀνεξέλεγκτα τά χαρίσματα, σελ. 154. Α' Κορ. ιδ' 32-37: Ὅλα μέ τάξι, σελ. 170. Α' Κορ. ιε' 1-3: Παράδοσις καί Ἀνάστασις, σελ. 186.

Πρόσχωμεν

Εὐποία ἢ χρυσοχοεῖα; σελ. 8. Πῶς θά ποῦμε τό «ΑΜΗΝ»; σελ. 23. Γεμᾶτοι Χριστό, γεμᾶτοι χαρά! σελ. 40. Λειτουργία ἢ κακουργία; Λειτουργία ἢ ἀπεργία; σελ. 56. Ἀναγνώσματα! Προσοχή! σελ. 72. Ἐνδύουν τὸν Ἀρχιερέα! σελ. 88. Ἀπό τά ἄμφια τοῦ Ἀρχιερέως, σελ. 104. Στό θρόνο Του ὁ Ἀρχιερέας! σελ. 120. Ἀρχιερατικές ἐπευφημίες, σελ. 136. Προσέχουμε στή θεία Λειτουργία; σελ. 149. Μαῖνια γιὰ ἐπίδειξι, σελ. 152. Πῶς καί τί προσέχουμε στή Λειτουργία; σελ. 166. Ἄν προσέχουμε, θά μᾶς προσέξῃ, σελ. 168. Τάματα καί τάγματα! σελ. 185.

Διάφορα

Ἡ ἁμαρτία ὀλεθρος - συμφορά, σελ. 103. Ἀνήθικος ὁποῖος δέν σκοτώνει, σελ. 117. Τό περιοδικό «Ἀκτίνες» γιὰ τὸν Ἀπόστολο Μακράκη, σελ. 119. Ἄγγελοι στή γῆ (ὕμνος), σελ. 133.

Ἐκδημίες

† Ἡ εἰκόνα ἐνὸς ἀγιογράφου - Δημήτριος Ρίτσος, σελ. 13. † Στήν οὐράνια Λειτουργία - Ἰωάννης Φουντούλης, σελ. 39. † Σεμνὸς καί ἱεραποστολικὸς Ἐπίσκοπος - Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος, σελ. 70. † Ὁ θαρραλέος πρεσβύτερος - Ὁ πατήρ Δημήτριος Κλοῦτσος, σελ. 85. † Ἀθηνᾶ-Εὐγενία Καραμπέτσου, σελ. 101.

(μήτρα), δέν θά προλάβῃς νά γεννηθῆς. Ἦδη φόρεσε τά γάντια ὁ γιατρός, πῆρε τά κοφτερά ἐργαλεῖα του στό χέρι. Θά σέ σφάξῃ μέ τὴν ἔκτρωσι!

• Ἐπί τέλους! Δέν ὑπάρχει ἀπονομή χάριτος γιὰ τό **ἀγέννητο βρέφος**;

• Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας! Ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων ὀφείλεις νά πῆς: «*Αὐτά τά παιδιά δέν πρέπει νά σφαγιαστοῦν! Κανένα παιδί δέν πρέπει νά σφαγιαστῆ!*».

• Κύριοι τῆς **Βουλῆς** τῶν Ἑλλήνων! Ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων καταργήστε τὴ θανατικὴ ποινὴ γιὰ τά βρέφη, μέ τὴ **νομιμοποίησι τῶν ἐκτρώσεων!**

• Κύριοι τῶν **Ἀνεξαρτήτων Ἀρχῶν**, πού λέτε ὅτι προστατεύετε ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἐν ὄψει τῶν Χριστουγέννων ξεσηκωθῆτε γιὰ τό στραγγαλισμὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ζωῆς στά ἄθωα βρέφη!

Παραιτήθηκε ὁ πρόεδρος τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων, ἐπειδὴ θά παρακολουθοῦνται τά κακοποιὰ στοιχεῖα. Κανείς δέν παραιτεῖται οὔτε διαμαρτύρεται γιὰ τίς **ἀμβλώσεις**, ὅπου βίαια ἐπεμβαίνει ὁ ἐγκληματίας γιατρός καί ἀφαιρεῖ ἀνθρώπινη ζωὴ.

Μιὰ κοινωνία φρικιαστικὰ σκληρῆ δέν δικαιούται νά γιορτάζῃ Χριστουγεννα!

Ἐλεύθεροι σχολιασμοί

Κάνε κάτι καλύτερο! - Ἡ Μία Ἐκκλησία - Ἡ ἀξία θεωρεῖται ἀπαξία! - Τά κινητά στά σχολεῖα - Θαῦμα ὑπέρ τῆς φιλαργυρίας; σελ. 13-16. — Ἀρετοκτόνο θηρίο - Τόν θυμήθηκαν; - «Κατ' ἄκραν οἰκονομίαν!» - Ἄσημα καί ἄσχημα παράσημα! - Ἀλληλεγγύη στήν ἀπάτη; - Λυπηθῆτε τά παιδιά - Οὐσίες θανάτου, Οὐσία ζωῆς! σελ. 28-32. — Ἀργεῖ τό Εὐαγγέλιο - Ἄσυλο-Ἄσудоσία-Ἀσέβεια - Ἀσέβεια σέ εἰκόνες - Οἱ μόνες βεβηλώσεις - Τρία τά θύματα, ἕνας ὁ δράστης! - Ὁ δράστης; - Πάπας; Ἐνας ἢ ὁ καθένας; σελ. 45-48. — Ἀναστάσιμη οὐσία - Σωφρονισμός ἢ παραλογισμός; - Ἀντί ἐνώσεως, διασπάσεις! - Ἐπίσκοποι καί ὁμοφυλοφιλία! - Ὑποτροπή πρὸς ἐντροπή; - Ἐνας ἐφιάλτης; Ἡ ἀνομβρία! σελ. 61-64. — Ἡ ἐπιλογή τοῦ κόσμου - Ματωμένο Εὐαγγέλιο! - Τουρισμός καί ἀπόστολος Παῦλος - Σκότωσαν 500 περιστέρια! - Γηροκομεῖο «Ἡ Ἑλλάς!» - Μαθητικές δηλητηριάσεις σελ. 77-80. — Ἀγάπη ἢ ὑπομονή; - Ἀνανέωσις ἢ ἐκκοσμικεῖσις; - Ἐκκλησία ἢ ὑποχείριο; - Ἐνός μόνο κακοῦ δοθέντος; - Θεός ὁ Ριβάλντο! - Εὐρωπαϊκὴ ὁμοφυλοφιλία! σελ. 93-96. — Ἀκατάλυτος ὁ Χριστός - Μόνο «ἐφιαλτικό»; - Σεμνοὶ Κύπριοι ἐπίσκοποι - Πατέρες τοῦ ἔθνους ἢ βολεμένοι μεγαλοκτηματίες; - «Ὑγιᾶ καὶ ὀρθοτομοῦντα» - Ὀρθόδοξος τηλεοπτικός σταθμός, σελ. 109-112. — Γύρω ἀπ' τὴν κλίνη τοῦ ἀσθενοῦς! σελ. 118. — Πρότυπο ἀληθινῆς ὁμορφίᾳς - 100 χρόνια ἀπὸ τὴ γέννησί του - Ἄλλοτε ἦταν ἀεικίνητος - Τόνοι συσκευές! - Πόσες οἱ ἀμαρτίες; - Ἀπαίσιες πρωτιές! - Πρόδος στή διαφθορά! σελ. 125-128. — Σταυρός καὶ ἐκλογές - Μεταμόσχευσις-Μεταφύτευσις! - Καραδοκοῦν οἱ «κεκραγμένοι!» - Τό νερό... νεράκι! - Συνήγορος τοῦ Παιδιοῦ, σελ. 141-144. — Ἴσχυρός λόγος -

Ἐθνικιστικό ἢ ἐθνικό; - Τό πυράκτωμα τῆς ἀγάπης - Ἀρνητικά φαινόμενα - Νέα Κυβέρνησις - Ἀποστήματα! σελ. 157-160. — Ποιὸς ὁ αἰρετικός; - Ἀνθρώπινοι συναισθηματισμοὶ ἢ τό καλὸ τῆς Ἐκκλησίας; - Στά ἀζήτητα! - Ὅχι μέ τό ζόρι - Τό φλέγον ἐθνικό θέμα σελ. 173-176. — Ὅλοι φίλοι του! Τί τοὺς θέλει τοὺς «φίλους»; - Εὐγνωμοσύνη στή «Ζωή» - Ζώστηκαν τά Ζωνιανά! - Χάρις σέ μιά... γαλοπούλα! σελ. 188-191.

Ἐφέλιμα δῶρα

Βιβλία τοῦ ἱεροκίρκου Ἀρχμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκι

Μέ δώδεκα (12) € προσφέρετε σέ γνωστούς σας κληρικούς καὶ λαϊκοὺς ἕξι μικρὰ βιβλία. Πρόκειται γιὰ τὰ «Πρόσχωμεν» (τεύχη ὑπ. ἀρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6).

---0000---

Μέ εἴκοσι ὀκτώ (28) € προσφέρετε σέ γνωστούς σας καὶ φίλους σας τὰ δυὸ κυριακοδρόμια.

● Τό ἕνα εἶναι γιὰ τὰ Ἀποστολικά Ἀναγνώσματα ὅλων τῶν Κυριακῶν. Ἔχει τίτλο: «Ἀποστολικὸς Λόγος». Δεμένο καλλιτεχνικά. Σελ. 480.

● Τό ἄλλο εἶναι γιὰ τὰ Εὐαγγελικά Ἀναγνώσματα ὅλων τῶν Κυριακῶν. Ἔχει τίτλο: «Ὁ Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερα». Σελ. 560.

Ἀποστέλλονται ταχυδρομικά.

Τηλέφ.: 2103212713 καὶ 2109765440.

Μὴ ξεχάστε τὴ συνδρομὴ γιὰ τὸ 2008

■ Παράκλησις στοὺς φίλους συνδρομητές, νά ξεφλήσουν τὴ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὸ νέο ἔτος 2008 ἢ καὶ γιὰ προηγούμενα ἔτη. Εἶναι **10 Εὐρώ (€)** τὸ χρόνο. Ἡ ἐξόφλησις γίνεται:

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα**.

● Αὐτοπροσώπως στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** καὶ στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο)**.

● Στόν τραπεζικὸ λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK**.

■ Οἱ συνδρομητές τοῦ **ἐξωτερικοῦ** ν' ἀποστέλλουν τὸ ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

■ Γράψτε καὶ κάποιον γνωστό ἢ συγγενῆ σας. Μέ δέκα εὐρώ κάνετε ἕνα πνευματικὸ δῶρο.

■ Τηλέφωνα: **2103212713** καὶ **2109765440**.